

2023-ban a Miniszterelnökség Nemzetpolitikáért Felelős Államtitkársága megbízásából a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt, mint támogató pályázatot hirdetett a Határtalanul! program keretében a

HATÁRTALANUL!

külhoni magyarsággal kapcsolatos ismeretek bővülésének elősegítésére. A program keretében magyarországi iskolák tanulói az állam támogatásával osztálykiránduláson vesznek részt a szomszédos országok magyarlakta területein, így személyes tapasztalásokat szereznek a külhoni magyarság kultúrájáról, múltjáról, életéről. A Határtalanul Program célja a magyar-magyar kapcsolatok építése, személyes kapcsolatok kialakítása, elmélyítése. A program a nemzetpolitikai célt fordítja le konkrét tapasztalatokra, azaz a Határtalanul a nemzeti összetartozás operatív programja. A program keretében magyarországi iskolák tanulói az állam támogatásával osztálykiránduláson vesznek részt a szomszédos országok magyarlakta területein, így személyes tapasztalásokat szereztek a külhoni magyarságról.

Iskolánk 7. évfolyama a Só-útján elnevezésű program keretében ismerte meg Erdély főbb nevezetességeit 2024. június 10-13. között.

2024 májusában megtartottuk az előkészítő foglalkozásokat, ahol beszéltünk Trianonról, illetve az elcsatolt területekről, különös tekintettel a majdani úticéljainkról. Minden gyerek 1 települést mutatott be. Ellenőrzésként a Barangoló weboldal feladatait oldottuk meg. (<https://www.okosdoboz.hu/feladatsor?id=2884> , <https://www.okosdoboz.hu/feladatsor?id=2867>)

Hogy minél jobban elmélyüljön Trianon fogalma, az iskolai megemlékezést is mi készítettük, adtuk elő.

2024. június 10-én a 7. évfolyam diákjai a Határtalanul pályázat keretében Erdélybe indultak.

Az útról szóló beszámoló itt látható:

1.nap

4 óra 40 perckor találkoztunk az iskola előtt. Az izgalom miatt nem nagyon aludtunk, így nem volt nehéz felkelni. 5 órakor elindultunk úti célunk felé tolatva. Persze csak a parkolóból álltunk ki így, hogy ne kelljen megkerülni a fél várost.

A határig gyorsan eltelt az út. Ártádnál Böbe néni a határőr kérésére kiosztotta a személyi igazolványokat, hogy egy határőr újra összeszedhesse. Egy perc múlva már mehettünk is tovább.

Első megállónk Királyhágón volt, ahol a szakadó esőben fényképezkedtünk. Rövid buszozás után Kolozsvárra érkeztünk, ahol már az idegenvezetőnk érdekes történeteit hallgathattuk.

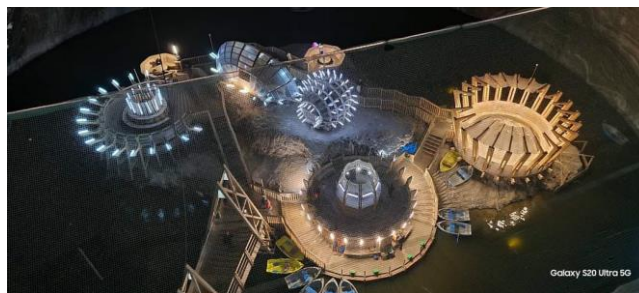

Megnéztük Mátyás szobrát, majd szülőházát, utána a Szent Mihály templomot látogattuk meg, majd a "Szentháromság szobor" körül beszélgettünk.

Kolozsvár után Tordára mentünk. Leereszkedtünk a sóbányába és két óra alatt mindent megtudtunk a bányászatról, majd az alsó szinten játszottunk, sétáltunk.

Szerencsére innen a szállásra indultunk, de belefutottunk egy útépítésbe és egy balesetbe, ezért csak este 9-re értünk Székelyszentlélekre. Fél 10-kor elfoglaltunk a szállást, majd vacsorázni mentünk.

Csorbalevest kaptunk, és sertéspörköltet tésztával, salátával. Ilyen viharos vacsoránk még nem volt, Zselyke vize beleborult a tésztájába. Jó, hogy ennyivel megúsztuk, mert a környéken fákat szagatott ki a szél.

Az első napunk fárasztó volt, de élményekkel teli.

2. nap Reggel 7 órakor reggeliztünk, utána útra keltünk a Zetelakai víztározóhoz, ahol készítettünk néhány képet, Imike pedig fogott egy cirnos macskát, amit néhányan megsimogattak.

Ezt követően elmentünk a Békás-szoroshoz, ahol sétáltunk néhány kilométert. Közben Tibi bácsi az idegenvezető bemutatta a tájat. Mivel előző nap nagy vihar volt, így rengeteg kidőlt fát láttunk, ami letarolta az út széli büfét és parkolókat. Ennek ellenére nagyon tetszett az, amit itt láttunk. A természet szépsége lenyűgöző volt.

Következő megállónk a Gyilkos-tónál volt, ahol megismertük a táj legendáját. Itt is készítettünk csoportképet.

Azonban amíg a fénykép készült egy kóbor kutya ellopta valakinek a becsomagolt ebédjét. Valószínűleg nem az első ilyen eset lehetett, mert profin kibontotta a csomagolást, majd megette a szendvicset. A kutyával közös ebédünk után a vásárban nézelődtünk.

Mivel elkezdett esni az eső, gyorsan tovább álltunk Gyergyószentmiklóstra, az örmény templomba.

Innen Csíksomlyóra mentünk a Mária-kegyhelyre. Itt imádkoztunk és megnéztük a templomot, majd visszabuszoztunk a szállásra, ahol egy finom vacsora elfogyasztása után lefeküdtünk aludni.

3. nap

Reggeli után a Benedek Fidél Általános Iskolába sétáltunk át, ahol Bodor Nóra Tátrai Tibor Ádám A szeretet világa című verset szavalta el, majd Szabó Sára Bódás János Ki van jelölve a helyed című verse következett. Ez után a 7.m osztály diákjai egy modern táncöszeállítással kedveskedtek az erdélyi diákoknak. A bemutató után az igazgatóhelyetttessel beszélgettünk. Sok érdekes dolgot megtudtunk az ottani oktatásról és a magyar nyelv tanulásáról.

Az iskola után nagyon izgalmas kalandban volt részünk 3 dzsippel felmentünk a Jézus- szíve kilátóhoz. A hatalmas fém szobor lábától is gyönyörű volt a kilátás, de az igazi csodát azok láthatták, akik felmerészkedtek a szobor fejébe.

Túránk után délben Nyikómalomfalvára mentünk, ahol megismerkedtünk a fafaragás ősi mesterségével. Mini székelykaput állíthattunk össze, majd magunk is vésőt ragadtunk. Az elkészült faragásokat haza is hozhattuk.

Innen Korondra mentünk a sóvágóhoz. Igazi ízes erdélyi beszédet hallhattunk, sajátos szókinccsel. Az is kiderült, hogy a Parajdi sóbánya bezárása miatt kevés só van éppen a sóvágónál, ennek ellenére így is be tudta mutatni mestersége főbb jellemzőit.

Ezt követően a Medve-tóhoz mentünk, amiről Tibor bácsi sok érdekességet mesélt nekünk. Nemcsak a színéről, de a víz összetételéről és élővilágáról is hallhattunk előadást.

Hazafelé Korond utcáján sétáltunk, megnéztük a híres vásárt, majd 2 helyen is koszorúztunk: Farkaslakán Tamási Áron sírjánál és Szejkefűn Orbán Balázs sírjánál.

Utóbbi helyen már szakadt az eső az agyagos talaj rátapadt a cipőnkre, ezért a buszra mezítláb szálltunk fel.

Székelyudvarhelyen a szoborparkot az eső miatt csak átfutottuk, majd Székelyudvarhelyen a cipőnket sikáltuk hosszú perceken át.

Az ízletes vacsora után Ki mit tudon vettünk részt, amire napokon keresztül készültünk.

4. nap

Reggel 7 órakor már az asztalnál ültünk, majd elindultunk Segesvárra. Először Fehéregyházán koszorúztunk, ahol Petőfi eltűnt, ez Petőfi-kútja, majd Segesvár utcáink sétáltunk. Kívülről megnéztük a várat, Tibor bácsi mesélt Petőfiről és Drakuláról.

Martonvásárhelyen volt utazásunk utolsó előtti helyszíne, itt már esett az eső. A Közigazgatási Palotát néztük meg, de a felújítás miatti állványok eltakarták az épületet.

Utunk végén Királyhágónál megpihentünk, utána pedig izgatottan és fáradtan gondoltunk vissza a mögöttünk lévő napokra. Gyönyörű tájakon jártunk, sok szép emléket vittünk magunkkal.